

Arrest

nr. 192 872 van 29 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 9 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die op 28 juli 2017 België is binnengekomen met vlucht SN290 vanuit Abidjan, diende op 28 juli 2017 een asielaanvraag in.

1.2. Op 24 augustus 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 25 augustus 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 28/07/2017

Overdracht CGVS: 07/08/2017

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd op 17 augustus 2017 van 9u24 tot 12u36 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord in het Transitcentrum Caricole, in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. Uw advocaat, meester Maxwell Ogumula, was daarbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Jaffna, en bent u in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. U ging tot de twaalfde graad naar school en hielp nadien uw vader in zijn juwelierszaak. In 1985 verhuisde u daarom naar Colombo en hield zich er bezig met de aankoop van goederen voor de zaak. U reisde in die hoedanigheid ook geregeld naar het buitenland.

Uw vader zou in april 2006 in Colombo gekidnapt zijn door een (para)militaire groep en de veiligheidsdienst. Jullie betaalden de helft van het gevraagde losgeld, waarop uw vader werd vrijgelaten. Uw vader kwam echter ernstig verzwakt terug thuis en overleed korte tijd later. Uw moeder werd ook nadien nog gebeld door de ontvoerders en ermee bedreigd dat ze u zouden ontvoeren als zij de rest van het geld niet zou betalen. Ze vertelde hen dat ze ervoor zou zorgen, maar dat bleek niet voldoende. Op 16 september 2006 werd u door gemaskerde mannen in elkaar geslagen. U kon ontkomen, werd thuis verzorgd en besliste daarop uw land te verlaten.

Op 5 november 2006 verliet u Sri Lanka. U vloog met uw eigen Sri Lankaans paspoort naar Maleisië. U was er werkzaam in de IT. Daarnaast verhandelde u ook onderdelen.

In 2007 keerde u met uw eigen Sri Lankaans paspoort terug naar Sri Lanka, omdat uw moeder ziek was. U bleef er slechts enkele dagen en keerde dan terug naar Maleisië. In 2008 zou u daar bootonderdelen aangekocht hebben voor Ramanan, een Sri Lankaan. In januari 2009 werd Ramanan in Colombo gearresteerd door de veiligheidsdiensten. Via een kennis ontdekte u dat hij lid was van het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd) en verbrak alle contact. Op 5 juni 2010 kwam de CID (Criminal Investigation Department) bij uw moeder thuis langs, op zoek naar u. Ze bleven geregeld terugkomen, waardoor u direct contact met uw moeder meed.

In 2013 bent u gescheiden van uw vrouw, een Tamil vrouw met de Canadese nationaliteit, met wie u in 2009 in Maleisië was getrouwd.

In oktober 2011 registreerde u zich bij UNHCR in Maleisië. U werd er in 2012 erkend als vluchteling.

In mei en juli 2013 zou u ook twee keer achtervolgd zijn door Sri Lankanen in Maleisië. U kon telkens ontkomen. U vermoedt dat deze mensen van de CID zijn. Na de tweede keer diende u een klacht in bij de Maleisische politie. U voelde zich niet meer veilig in Maleisië en besloot het land te verlaten.

Op 21 september 2014 verliet u Maleisië en vloog u naar Mali, waar u enkele jaren verbleef. Op 27 juli 2017 vloog u vanuit Mali, over Ivoorkust, met een vals Indiaas paspoort naar België, waar u de volgende dag aankwam en in de luchthaven een asielaanvraag indiende.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw originele geboorteakte, kopie van 1 pagina uit uw paspoort (2006-2016), uw UNHCR-kaart uit Maleisië (2012-2016) en de klacht die u indiende in Maleisië (inclusief vertaling naar het Engels).

Na afloop van het gehoor legde u ook nog volgende documenten neer: kopie van uw Sri Lankaanse identiteitskaart, kopies van uw Sri Lankaanse en Maleisische rijbewijs en enkele documenten mbt tot uw asielaanvraag bij de UNHCR Maleisië.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die u aanvankelijk zou hebben gehad in Sri Lanka. U liet immers uiteenlopende en zeer opmerkelijke verklaringen optekenen over de initiële problemen die u er zou ervaren hebben.

Zo legde u om te beginnen geen éénduidige verklaringen af over de betaling van het losgeld. Op de vragenlijst van het CGVS, die u invulde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) met de hulp van een tolk die het Tamil machtig is, had u verklaard dat u zelf de dag na de ontvoering nog de helft van het losgeld voor uw vader zou betaald hebben (zie CGVS Vragenlijst, pt.3). Tijdens het gehoor door het CGVS liet u dan weer optekenen dat het uw vader was die dit betaald zou hebben.

Gezien uw vader op dat moment nog ontvoerd was, werd u dan ook gevraagd hoe hij dit dan wel betaald had. U gaf hierop aan dat hij het via één van zijn broers geregeld had. Zelf zou u er helemaal

niets van geweten hebben (zie CGVS, p.18). Hiermee geconfronteerd, kwam u niet verder dan een loutere ontkenning van uw eerdere verklaringen (zie CGVS, p.20). Een dergelijke 'uitleg' is echter allerm minst afdoende. Uw verklaringen werden immers tijdens beide gehoren afgenomen met de hulp van een Tamil tolk. U verklaarde zich na afloop van het gehoor door de DVZ overigens ook akkoord met de weergave van uw verklaringen en meldde ook aan het CGVS bij aanvang van uw gehoor geen problemen in dit verband (zie CGVS, p.2). Voor het overige bleken uw verklaringen bovendien bijna woord voor woord gelijklopend, wat dan weer doet vermoeden dat u uw relaas (zij het lichtjes verkeerdelijk) heeft ingestudeerd. Dit vermoeden wordt overigens verder bevestigd door het feit dat u op de achterzijde van één van uw documenten blijkbaar een aantal kernelementen van uw relaas had genoteerd (zie CGVS, p.23) én de vaststelling dat u blijkbaar alle belangrijke data in uw relaas, zelfs lang geleden, opmerkelijk genoeg nog tot op de dag nauwkeurig bleek te weten. Dat u over dergelijk belangrijk aspect in uw relaas dermate uiteenlopende verklaringen aflegde, ondermijnt al op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw initiële problemen in Sri Lanka.

Verder is het bijzonder bevreemdend dat u zo goed als niets kon vertellen over de ontvoerders van uw vader. U was bovendien ook over hen niet geheel éénduidig. Zo had u het doorgaans over 'de veiligheidsdienst en (een) paramilitaire groep(en)' (zie CGVS Vragenlijst, pt.3; zie CGVS, p.16). Dan weer bleek het eigenlijk om een militaire groep te gaan, die de ontvoering samen met de veiligheidsdienst zou hebben uitgevoerd (zie CGVS, p.17). Gevraagd welke paramilitaire groep er dan wel bij betrokken zou zijn, diende u een antwoord schuldig te blijven. U wist niet precies wie het had gedaan, omdat u hen niet kon identificeren. U wist enkel, maar wel met zekerheid, dat zij het samen hadden gedaan. Hoe u dat wel zo zeker wist, blijft echter een raadsel. U verklaarde dat zij zulke dingen deden in die periode. Gezien "zij" hier volgens uw verklaringen bekend om waren, is het des te bevreemdender dat u helemaal niets over hen kon vertellen. U zou er ook nooit naar gevraagd hebben bij uw vader, of zich op een andere manier over hen geïnformeerd hebben (zie CGVS, p.17). Dat uw ouders u, ondanks de ernst van de situatie, niet geïnformeerd zouden hebben is verder bevreemdend. Uw uitleg, dat ze enkel informatie met de kinderen deelden "als het echt moet, als het echt belangrijk is", spreekt verder boekdelen (zie CGVS, p.18). Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de door u ingeroepen problemen.

Voorts is het op zich ook weinig aannemelijk dat de ontvoerders uw vader zomaar zouden vrijlaten na het betalen van slechts de helft van het losgeld. U verklaarde dat u niet wist welke afspraak hij met hen had gemaakt. Dat ze hem dan ook nog zouden vergiftigen (of iets dergelijks) met het oogmerk hem te doden, terwijl ze van hem afhingen voor de betaling van het saldo, maakt het geheel van uw verklaringen nog minder aannemelijk. Het is daarnaast evenzeer bevreemdend dat ze nadien het voorstel tot betaling van uw moeder (dmv de verkoop van de zaak), niet zouden accepteren.

Verder legde u geen enkel begin van bewijs neer van de ontvoering, noch van de dood van uw vader. Uw moeder zou wel documenten ivm de dood van uw vader hebben, maar die heeft u klaarblijkelijk in alle jaren zelfs niet opgevraagd (zie CGVS, p.19). U bleek bovendien zelfs de precieze doodsoorzaak van uw vader niet te kennen. Daarnaast verklaarde u dat jullie geen klacht zouden hebben willen indienen, uit angst om vermoord te worden (zie CGVS, p.19). Echter, dat u uw land diende te verlaten omdat u in Sri Lanka geen bescherming zou kunnen verkrijgen, maar dan klaarblijkelijk wel in staat was om een nieuw paspoort te verkrijgen en er het land op legale wijze mee te verlaten, is uitermate bevreemdend. Meer nog, u zou nadien nog zelfs met uw eigen paspoort zijn teruggekeerd naar Sri Lanka. Los van het feit dat u deze terugkeer in eerste instantie verzweeg, ondermijnt deze op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de door u aangehaalde problemen met de Sri Lankaanse veiligheidsdienst en (para)militaire groepen in Sri Lanka, wat uw bewering dat u Sri Lanka diende te ontvluchten wegens een vrees voor vervolging, ontkracht.

Ten tweede erkent het CGVS dat UNHCR Maleisië u de vluchtelingenstatus heeft toegekend. Het gegeven dat u in Maleisië door UNHCR de vluchtelingenstatus kreeg toegewezen in 2012 toont echter niet aan dat u in Sri Lanka daadwerkelijk werd bedreigd en vervolgd in de zin van de Conventie van Genève. Informatie aanwezig in het administratief dossier wijst erop dat volgens de toenmalige richtlijnen van het UNHCR personen afkomstig uit (Noord-) Sri Lanka door UNHCR prima facie als vluchteling werden erkend. U toont niet aan dat er in uw geval een individuele beoordeling van de asielmotieven zou hebben plaatsgevonden op basis waarvan u de vluchtelingenstatus zou zijn toegekend. Bovendien zijn de persoonlijke problemen die u in Sri Lanka ervaren zou hebben, zoals hierboven uiteengezet, niet geloofwaardig. Dat u zich overigens pas in 2011 vluchteling verklaarde ten overstaan van UNHCR Maleisië, hoewel u er al jarenlang 'op de vlucht was', doet verder het geloof aan uw persoonlijke problemen in Sri Lanka teniet.

Evenmin wijst het feit dat u in 2012 door UNHCR Maleisië de vluchtelingenstatus kreeg toegewezen erop dat u actueel vervolging dient te vrezen in uw land van herkomst. In dit verband wijst het CGVS tevens op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse

leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het tot stand brengen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming.

Ten derde dient vastgesteld dat er aan de problemen die u in Maleisië ondervonden zou hebben evenmin geloof gehecht kan worden. U verklaart in Maleisië tweemaal achtervolgd te zijn door leden van het Sri Lankaanse veiligheidsapparaat, dit nadat een zakenpartner opgepakt werd omwille van zijn banden met het LTTE. U zou hiervoor klacht hebben ingediend in Maleisië en omwille van deze problemen Maleisië ontvlucht zijn. Gezien u hierover dermate vage en opmerkelijke verklaringen aflegde, kan ook hieraan geen geloof worden gehecht.

Zo is het om te beginnen uiterst bevreemdend dat de Sri Lankaanse veiligheidsinstanties zich de moeite zouden getroosten om u helemaal in Maleisië te komen zoeken, terwijl u aangaf dat het slechts om een éénmalige zakendeal ging. Bovendien betrof het dan zelfs nog maar een verkoop van weinig gevaarlijke bootonderdelen (zie CGVS, p.7). Verder legde u weinig overtuigende verklaringen af over deze zakendeal. U had het immers op de vragenlijst van het CGVS nog over verschillende transacties die u met de betreffende man zou hebben gedaan, u noemde hem uw 'zakenpartner'. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u in eerste instantie ook dat u 'gewoonlijk' zaken voor hem kocht (zie CGVS, p.7), niet veel later bleek het om een éénmalige transactie te gaan. Bovendien liet u tijdens het gehoor door het CGVS optekenen dat u net goederen aan Ramanan, de man door wie u uiteindelijk in de problemen zou komen, verkocht zou hebben (zie CGVS, p.7). Op de vragenlijst van het CGVS is niets van die orde terug te vinden. U geeft er enkel aan dat u goederen aankocht van een Sri Lankaan, nadien zou u deze opsturen naar Indonesië (zie CGVS Vragenlijst, pt.3).

Daarnaast is het hoogst bevreemdend dat u de volledige naam van deze man, of hij nu uw zakenpartner of een éénmalige zakenrelatie was, niet bleek te kennen. Behalve zijn voornaam bleek u zo goed als niets van hem te weten (zie CGVS, p.25). Nochtans zou zijn arrestatie 'overal op het nieuws gekomen zijn', zo gaf u aan (zie CGVS, p.22). Het is evenzeer bevreemdend dat u pas na zijn arrestatie op de hoogte zou gekomen zijn van het feit dat hij banden met het LTTE had (zie CGVS, p.7, p.22). Dat u in tijden van oorlog een handel zou beginnen met een quasi onbekende Tamil, terwijl u op de vlucht zou zijn voor het Sri Lankaanse veiligheidsapparaat, komt op zijn minst ondoordacht over. Dat u overigens pas na afloop via een kennis vernam van zijn banden met het LTTE, alsook het detail dat hij blijkbaar lid was van de inlichtingendienst van het LTTE (zie CGVS, p.22), maar dan helemaal niets meer wist over deze Ramanan, zoals bvb wat er nadien met hem gebeurde (zie CGVS, p.8), doet de geloofwaardigheid van deze door u aangehaalde problemen verder teniet.

Verder had u evenmin enige concrete indicatie wie u achtervolgd zou hebben in Maleisië. U vermoedde dat het om Singhalezen ging op basis van hun uiterlijk, en dacht dat ze van de militaire veiligheid waren omdat ze een korte haarsnit hadden en struis gebouwd waren. Meer kon u er niet over vertellen (zie CGVS, p.21). In de klacht die u voorlegde (waarover verder meer) had u het daarentegen over (gewone) Sri Lankaanse burgers, nergens vermeldde u daarin dat u vermoedde dat het om militairen ging. Het is trouwens eveneens erg bevreemdend dat deze Sri Lankaanse militairen, ondanks de grote moeite die ze zich getroost hadden u op te sporen, hun training én hun overmacht, u nogal knullig zouden hebben laten ontkomen.

U legde dus wel een klacht neer die u heeft ingediend bij de Maleisische politie, maar ook deze kan niet overtuigen. Vooreerst is deze opgesteld op basis van uw eigen verklaringen, dewelke weinig geloofwaardig overkomen. Daarnaast komt deze erg gesolliciteerd over. Gezien u had aangegeven zich in Maleisië opgegeven te hebben voor hervestiging (resettlement), u herhaaldelijk met UNHCR gecommuniceerd had over de stand van zaken van uw aanvraag en u via andere kanalen niet weg bleek te geraken uit Maleisië, ontstaat immers het vermoeden dat u op deze manier uw hervestiging trachtte te bespoedigen. Dit wordt overigens bevestigd door de kopies van de communicatie tussen u en het UNHCR die u voorlegde, waarin u onder meer letterlijk vraagt om uw hervestiging te versnellen omwille van deze beweerde problemen in Maleisië.

Voorts wordt de ernst van de beweerde problemen in Maleisië verder ondermijnd door de vaststelling dat u er nog ongeveer een jaar bleef wonen, alvorens de vlucht naar Mali te nemen.

Ten slotte liet u ook uiteenlopende verklaringen optekenen over de problemen die u daardoor in Sri Lanka boven het hoofd hangen. Zo gaf u aan dat de CID (Criminal Investigation Department) uw moeder frequent bezoekt, omwille van de zakendeal die u met het lid van het LTTE zou hebben gedaan.

Op de vragenlijst van het CGVS verklaarde u dat de CID haar zo om de twee tot drie maanden ging lastigvallen (zie CGVS Vragenlijst), op het gehoor bij het CGVS was het dan 'soms één keer per maand, soms twee keer, soms drie keer' (zie CGVS, p.23). Daarnaast verklaarde u ten gehore bij het CGVS dat u vernomen had dat u op een lijst van gezochte personen staat in Sri Lanka (zie CGVS, pp.25-26). U

repte hier echter opmerkelijk genoeg met geen woord over op de vragenlijst van het CGVS, noch legde u ook hiervan enig begin van bewijs neer.

Ten vierde dienen nog enkele opmerkingen gemaakt betreffende uw reisweg(en), dewelke verder wijzen op het gebrek aan geloofwaardigheid van al uw verklaringen. Zo dient hierbij vooreerst herhaald dat u verklaarde in 2006 Sri Lanka met uw eigen paspoort verlaten te hebben en in 2007 te zijn teruggekeerd. Gezien u, zeer stereotiep, aangaf dat u uw documenten, waaronder uw eigen paspoort aan uw smokkelaar diende af te geven voor vertrek, vallen uw reizen echter helemaal niet te verifiëren. De vaststelling dat u bij aankomst in België veel verschillende soorten vreemde valuta op zak bleek te hebben, doet verder vermoeden dat (u meer reisde dan u aangeeft en) u uw originele paspoort bewust heeft weggegooid omdat de inhoud ervan niet strookt met uw verklaringen. Uw uitleg voor dit laatste, dat u valuta verzamelt (zie CGVS, p. 25), overtuigt maar weinig. Voorts is het op zich allerm minst geloofwaardig dat u illegaal en met een vals Indiaas paspoort de reis naar België zou ondernemen, maar tegelijkertijd wel een originele UNHCR- kaart op een andere (uw eigen) identiteit op zak zou houden. Verder had u blijkbaar eveneens een geboorteakte, alsook een USB met documenten, bij op die identiteit. Dat uw smokkelaar niet wist dat u deze documenten bij zich had (zie CGVS, p.4), overtuigt gezien het risico evenmin. U liet overigens ook optekenen dat hij alle documenten van u afnam na boarding, behalve het strookje van de boardingpass. Op zich is het al erg bevreemdend dat hij u dat dan wel zou laten houden. U kon ook dit echter niet voorleggen, en had ook hiervoor een zeer stereotiepe uitleg, u zou het verloren zijn (zie CGVS, p.14).

Op basis van al het voorgaande kan het CGVS dan ook besluiten dat er absoluut geen geloof gehecht kan worden aan uw asielrelaas en de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De overige documenten die u voorlegde zijn niet van dien aard dat ze de bovenstaande beoordeling wijzigen. Wat betreft documenten omtrent uw identiteit, kan gesteld worden dat het gaat om elementen die niet ter discussie staan. Daarnaast dient er hierbij op gewezen dat het, op de UNHCR kaart na, slechts gaat om kopieën die steeds onderhevig kunnen zijn aan het nodige knip-en plakwerk.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betoogt dat hij zijn persoonlijke vrees voor vervolging of zijn reëel risico op ernstige schade, in de zin van het vluchtelingenverdrag en artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, aannemelijk gemaakt heeft.

Hij wijst op zijn persoonlijke en psychische toestand. Deze vrees wijst op een bewustzijn van het risico in Sri Lanka en Maleisië om vermoord te worden door de veiligheidsdienst en paramilitaire groep van Sri Lanka, wegens zijn betrokkenheid bij de *“Liberation Tigers of Tamil – LTTE”*. Verzoeker werd voor dienstverlening aan LTTE beschuldigd, waaronder verkoop van wapens en onderdelen van boten aan de LTTE. Verzoeker en zijn familie werden door de paramilitaire groep en de veiligheidsdienst in Sri Lanka bedreigd. Zo werden verzoeker en zijn vader op verschillende momenten ontvoerd wegens de betrokkenheid van verzoeker en leden van zijn familie bij de LTTE.

Aan de hand van zijn coherente verklaring tijdens het CGVS-interview heeft verzoeker ontegensprekelijk aangetoond dat zijn leven in gevaar is naar aanleiding van de dreigementen van de veiligheidsdienst en de paramilitaire groep in Sri Lanka. Het volstaat dat verzoeker het bestaan van objectieve feiten aanwijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging. In dit opzicht zijn de verklaringen coherent en worden deze voldoende gesteund. Gezien de bedreiging waarmee verzoeker werd geconfronteerd, in Sri Lanka, Maleisië en Mali, en het feit dat verzoeker een doelwit is van de veiligheidsdienst en paramilitaire groep, had verzoeker geen ander keuze dan naar Europa te vluchten.

Volledigheidshalve voegt verzoeker eraan toe dat zijn broer in Sri Lanka vermist is wegens zijn deelname in de oorlog tussen LTTE en het Sri Lankaanse leger.

Verzoeker vreest voor zijn leven bij een terugkeer naar Sri Lanka, Maleisië of Mali aangezien hij aldaar op bescherming van de nationale en lokale autoriteiten niet kan rekenen. In Sri Lanka heeft verzoeker geen intern vluchtalternatief meer. Verzoeker kan op bescherming van zijn gezin niet rekenen aangezien zijn familie machteloos geworden is. Verzoeker kan maar besluiten dat hij aannemelijk gemaakt heeft dat hij een doelwit is van de veiligheidsdienst en paramilitaire groep en dat een gegronde vrees heeft. Tenslotte is verzoeker van mening dat de identiteit, herkomst, en nationaliteit of, in het geval van een staatloze, het land van gewoonlijk verblijf de kernelementen uitmaken in een asielpprocedure. Het is immers binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk land de asielzoeker vroeger zijn gewone verblijfplaats had. Het is immers dit land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd. Om te bepalen of een asielzoeker zijn gewone verblijfplaats heeft gehad in een welbepaald land, houdt men onder andere rekening met omstandigheden van persoonlijke of professionele aard die een duurzame band met dat land aantonen. Het is niet vereist dat de asielzoeker in het land er geregistreerd is of er een permanente verblijfsvergunning- of vestigingsvergunning heeft bekomen. Het gegeven dat een asielzoeker geruime tijd in een land verbleven heeft, er feitelijk heeft gewoond of er een duurzaam verblijf heeft gekend is echter wel een belangrijk criterium voor het bepalen van het land van gewoonlijk verblijf. *In casu*, blijkt uit huidig geschil dat verzoeker, zijn gewoonlijk verblijf, voor zijn aankomst in België, in Mali gehad heeft. Bijgevolg, wenst hij zijn aanvraag ten opzichte van Mali eveneens geëvalueerd te zien. Helaas is de bestreden beslissing in gebreke gebleven aangezien deze laatste nagelaten heeft de asielaanvraag van verzoeker ten opzicht van Mali te evalueren.

Verzoeker gaat verder in op de motivering van de bestreden beslissing.

Ten eerste verwerpt de bestreden beslissing de asielaanvraag van verzoeker omwille van het feit dat geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die verzoeker aanvankelijk in Sri Lanka zou hebben gehad. Verzoeker heeft de eer hierop te antwoorden dat de bestreden beslissing naast de kwestie is. Tijdens zijn gehoor bij aanvang van de asielpprocedure, heeft verzoeker nooit gezegd dat hij het losgeld betaald heeft. Meer nog, hij heeft evenmin verklaard dat zijn vader het losgeld betaald heeft. Uit een logisch redeneren is het onmogelijk dat iemand die ontvoerd is om voor zijn eigen losgeld te zorgen. Verzoeker heeft in klare taal gezegd dat het losgeld via een broer van zijn vader werd betaald, dit onder instructies van zijn vader. Verzoeker merkt op dat hij niet verantwoordelijk kan gesteld worden voor een verkeerde opname van zijn verklaringen door de Protection Officer zowel bij aanvang van de asielpprocedure als bij het CGVS-interview.

Ten tweede is de bestreden beslissing ten onrechte van mening dat verzoeker niet voor internationale bescherming in aanmerking komt omwille van het feit dat verzoeker informatie omtrent de ontvoerders van zijn vader niet heeft. Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing een essentieel element uit het oog verloren heeft, zijnde het feit dat verzoeker er niet bij was toen zijn vader ontvoerd werd. Verzoeker heeft de ontvoerders niet gezien. Bijgevolg is verzoeker in de onmogelijkheid om de ontvoerders te identificeren. Desalniettemin, heeft verzoeker, via informatie die hij gekregen heeft, vastgesteld dat de paramilitaire groep samen met de veiligheidsdienst zijn vader destijds ontvoerd hebben. Toen zijn vader ontvoerd werd, waren de veiligheidsdienst en paramilitaire groep in Sri Lanka zeer actief met de ontvoering van mensen teneinde losgeld te kunnen krijgen. Verzoeker is van mening dat hij plausibele informatie omtrent de ontvoerders van zijn vader tijdens zijn gehoor bij het CGVS weergegeven heeft.

Ten derde, is de Commissaris-generaal ten onrechte van mening dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is omdat de ontvoerders van zijn vader hem vrijlieten na de betaling van de helft van het losgeld. Verzoeker antwoordt hierop dat de beslissing om zijn vader vrij te laten niet in handen is van verzoeker en zijn familie. Het werd tussen zijn vader en de ontvoerders afgesproken dat zijn vader vrijgelaten zou worden bij de betaling van de helft van het losgeld. Het afgesproken bedrag werd door zijn familie betaald. Dienvolgens, hebben de ontvoerders geen redenen om zijn vader in dwang te houden.

Ten vierde, wat de ontvoering en doodsoorzaak van zijn vader betreft, is verzoeker van mening dat de bestreden beslissing kennelijk disproportioneel is door te stellen dat hij dient in het bezit te zijn van documentatie omtrent de ontvoering van zijn vader zoveel jaren na datum van de ontvoering. Zovele jaren na datum, is het voor elk redelijk mens onmogelijk in het bezit te zijn van dergelijke documentatie. Meer nog is verzoeker na de dood van zijn vader op de vlucht voor zijn leven, wat het onmogelijk maakt om van land tot land de documentatie bij te houden. Volledigheidshalve, voegt verzoeker eraan toe dat hij de doodsoorzaak van zijn vader duidelijk gegeven heeft, zijnde de mishandeling die hij van zijn ontvoerders gekregen heeft.

Ten vijfde, spreekt de Commissaris-generaal zichzelf tegen in de bestreden beslissing. Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing niet betwist dat hij door UNHCR in Maleisië erkend werd. Meer nog stelt verzoeker vast dat de bestreden beslissing van mening is dat personen afkomstig uit (Noord-)Sri Lanka door UNHCR *prima facie* als vluchtelingen werden erkend, door het feit dat personen uit (Noord-)Sri Lanka een profiel van Tamil hebben. Op grond van hun profiel als Tamil, kunnen zij aanspraak maken op een vorm van internationale bescherming. Welnu, de bestreden beslissing bevat een kennelijke tegenstrijdigheid door te stellen enerzijds dat mensen uit (Noord-)Sri Lanka, zijnde Tamil door UNHCR *prima facie* als vluchtelingen worden erkend en anderzijds te stellen dat een profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Het is voor verzoeker onduidelijk waarom de bestreden beslissing van mening is dat enerzijds volgens de toenmalige richtlijnen van het UNHCR personen afkomstig uit (Noord-)Sri Lanka, zijnde Tamil, *prima facie* als vluchtelingen worden erkend en anderzijds dat verzoeker, die een profiel van Tamil heeft, geen aanspraak op internationale bescherming kan maken. Hierdoor zijn de motieven van de bestreden beslissing voor verzoeker onduidelijk en tegenstrijdig. De bestreden beslissing is van mening dat de vluchtelingenstatus aan verzoeker door UNHCR in Maleisië werd toegekend, maar dat verzoeker niet aantoonde dat hij in Sri Lanka daadwerkelijk werd bedreigd. Met andere woorden, dat de vluchtelingenstatus aan verzoeker op grond van andere asielmotieven werd toegekend dan de daadwerkelijke vervolging van verzoeker in Sri Lanka. Verzoeker stelt vast dat de Commissaris-generaal geen inzicht heeft omtrent de inhoud van zijn administratief dossier in Maleisië. De vraag is, hoe hij kan oordelen over de inhoud van het administratief dossier in Maleisië als hij geen inzicht over de inhoud ervan heeft?

Tenslotte, verwijst verzoeker erop dat zijn CGVS-gehoorverslag geen vage en opmerkelijke verklaringen bevat omtrent zijn vervolging in Maleisië. Tijdens zijn CGVS-interview heeft verzoeker een bewijs van voormelde vervolging neergelegd, zijnde de klacht die hij in Maleisië neergelegd heeft. Hieruit volgt ontegensprekelijk dat verzoeker in Maleisië door het Sri Lankaanse veiligheidsapparaat werd vervolgd.

Verzoeker merkt op dat de betrokkenheid van verzoeker en leden van zijn familie bij LTTE door de bestreden beslissing niet in vraag werd gesteld. Leden van zijn familie hebben met LTTE in de oorlog tegen de Sri Lankaanse leger gevochten, waaronder zijn broer en zus. Gezien hun betrokkenheid, zijn zij uit Sri Lanka gevlucht en nog steeds gezocht. Gezien de gegronde vrees voor zijn leven in Sri Lanka,

wegens hun betrokkenheid bij LTTE, schiet de bestreden beslissing te kort gezien geen behoorlijk onderzoek gebeurde, dit in het kader van de betrokkenheid van verzoeker en leden van zijn familie bij de LTTE.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekers verwijzing naar zijn psychologische en psychische toestand wordt op geen enkele manier gestaafd, zodat dit argument geenszins de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht stelt. De toelichting dat hij niet zou beschikken over een veilig intern vestigingsalternatief, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet, is in dit geval niet relevant, aangezien verzoeker zijn voorgehouden problemen bij een terugkeer naar Sri Lanka niet aannemelijk maakt. Verzoeker houdt verder ten onrechte voor dat zijn asielaanvraag tevens dient te worden onderzocht ten opzichte van zijn verblijf in Mali, aangezien het land van herkomst in principe wordt bepaald door de nationaliteit, zodat verzoekers asielaanvraag wordt onderzocht in functie van Sri Lanka. Dit wordt immers zo gedefinieerd in artikel 2, n) van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking).

Verzoeker beperkt zich wat de motieven betreffende de ongeloofwaardigheid van zijn problemen in Sri Lanka tot een loutere herhaling van zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview. Dit volstaat echter niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid over de betaling van het losgeld op te heffen. Verzoeker volhardt in zijn frappante onwetendheid over de identiteit van zijn vaders ontvoerders. Ook de stelling dat hij betrokken is bij de LTTE klemmt met verzoekers verklaringen tijdens het CGVS-interview, aangezien verzoeker heeft verklaard dat zijn vader werd ontvoerd omdat hij rijk was en verzoeker zelf geen enkele band heeft met het LTTE (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7, 18 en 23). Verzoeker verklaarde tevens dat zijn moeder de documenten heeft over het overlijden van zijn vader en dat hij via zijn broer in Canada nog contact heeft met zijn moeder in Colombo (*Ibid.*, p. 6 en 19), zodat het bijgevolg niet onredelijk is om hiervan de nodige documenten ter staving voor te leggen (*Ibid.*, p. 20).

Verzoeker kan niet worden bijgetreden dat zijn erkenning door UNHCR als vluchteling in 2012 thans automatisch leidt tot de vaststelling dat verzoeker actueel een vrees voor vervolging aannemelijk maakt. In het verzoekschrift ontkent hij niet dat hij *prima facie* werd erkend als vluchteling, zodat het gepast is om in het kader van huidige asielaanvraag een nauwkeurig en volledig onderzoek te doen van de redenen die verzoeker inroept ter ondersteuning van zijn nood aan internationale bescherming.

De Commissaris-generaal kan daarbij worden gevolgd in zijn argumentatie dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker zich pas in 2011 heeft aangeboden bij UNHCR Maleisië, indien hij sinds 2006 op de vlucht was. Uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt ook dat het profiel van Tamil op zich onvoldoende is om een aanspraak te maken op internationale bescherming.

Verzoeker stelt de motieven waarom geen geloof kan worden gehecht aan zijn problemen in Sri Lanka en Maleisië niet in een ander daglicht door te verwijzen naar zijn neergelegde documenten en afgelegde verklaringen, en te beweren dat deze niet vaag, noch opmerkelijk zijn.

Verzoeker kan tot slot niet ernstig voorhouden dat hij en zijn familie problemen kenden omdat zij betrokken waren bij de LTTE. De Raad herhaalt dat verzoeker heeft verklaard dat zijn vader in 2006 in Colombo werd ontvoerd omdat hij rijk was en verzoeker zelf geen enkele band heeft met het LTTE (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7, 18 en 23). De bewering dat zijn familie ook betrokken is geweest bij de LTTE, blijft evenzeer beperkt tot een loutere bewering. Bovendien kan de Raad hierbij vaststellen dat volgens verzoekers verklaringen zijn broers en zus reeds in de jaren '80 en '90 naar het buitenland zijn vertrokken, terwijl verzoeker nog tot 2006 in Sri Lanka heeft verbleven (*Ibid.*, p. 9). Volledigheidshalve merkt de Raad op dat ook verzoekers verklaring data zijn broer in Sri Lanka vermist is sinds 1990 wegens zijn deelname in de oorlog tussen LTTE en het Sri Lankaanse leger. Ook het feit dat verzoekers moeder en de broers en zussen van zijn ouders nog in Sri Lanka verblijven (*Ibid.*, p. 10), duidt erop dat verzoekers familie louter omwille van hun profiel als Tamil geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken.

De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

“Vooreerst dient vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die u aanvankelijk zou hebben gehad in Sri Lanka. U liet immers uiteenlopende en zeer opmerkelijke verklaringen optekenen over de initiële problemen die u er zou ervaren hebben.

Zo legde u om te beginnen geen éénduidige verklaringen af over de betaling van het losgeld. Op de vragenlijst van het CGVS, die u invulde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) met de hulp van een tolk die het Tamil machtig is, had u verklaard dat u zelf de dag na de ontvoering nog de helft van het losgeld voor uw vader zou betaald hebben (zie CGVS Vragenlijst, pt.3). Tijdens het gehoor door het CGVS liet u dan weer optekenen dat het uw vader was die dit betaald zou hebben. Gezien uw vader op dat moment nog ontvoerd was, werd u dan ook gevraagd hoe hij dit dan wel betaald had. U gaf hierop aan dat hij het via één van zijn broers geregeld had. Zelf zou u er helemaal niets van geweten hebben (zie CGVS, p.18). Hiermee geconfronteerd, kwam u niet verder dan een loutere ontkenning van uw eerdere verklaringen (zie CGVS, p.20). Een dergelijke ‘uitleg’ is echter allerm minst afdoende. Uw verklaringen werden immers tijdens beide gehoren afgenomen met de hulp van een Tamil tolk. U verklaarde zich na afloop van het gehoor door de DVZ overigens ook akkoord met de weergave van uw verklaringen en meldde ook aan het CGVS bij aanvang van uw gehoor geen problemen in dit verband (zie CGVS, p.2). Voor het overige bleken uw verklaringen bovendien bijna woord voor woord gelijklopend, wat dan weer doet vermoeden dat u uw relaas (zij het lichtjes verkeerdelijk) heeft ingestudeerd. Dit vermoeden wordt overigens verder bevestigd door het feit dat u op de achterzijde van één van uw documenten blijkbaar een aantal kernelementen van uw relaas had genoteerd (zie CGVS, p.23) én de vaststelling dat u blijkbaar alle belangrijke data in uw relaas, zelfs lang geleden, opmerkelijk genoeg nog tot op de dag nauwkeurig bleek te weten. Dat u over dergelijk belangrijk aspect in uw relaas dermate uiteenlopende verklaringen aflegde, ondermijnt al op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw initiële problemen in Sri Lanka.

Verder is het bijzonder bevreemdend dat u zo goed als niets kon vertellen over de ontvoerders van uw vader. U was bovendien ook over hen niet geheel éénduidig. Zo had u het doorgaans over ‘de veiligheidsdienst en (een) paramilitaire groep(en)’ (zie CGVS Vragenlijst, pt.3; zie CGVS, p.16). Dan weer bleek het eigenlijk om een militaire groep te gaan, die de ontvoering samen met de veiligheidsdienst zou hebben uitgevoerd (zie CGVS, p.17). Gevraagd welke paramilitaire groep er dan wel bij betrokken zou zijn, diende u een antwoord schuldig te blijven. U wist niet precies wie het had gedaan, omdat u hen niet kon identificeren. U wist enkel, maar wel met zekerheid, dat zij het samen hadden gedaan. Hoe u dat wel zo zeker wist, blijft echter een raadsel. U verklaarde dat zij zulke dingen deden in die periode. Gezien “zij” hier volgens uw verklaringen bekend om waren, is het des te bevreemdender dat u helemaal niets over hen kon vertellen. U zou er ook nooit naar gevraagd hebben bij uw vader, of zich op een andere manier over hen geïnformeerd hebben (zie CGVS, p.17).

Dat uw ouders u, ondanks de ernst van de situatie, niet geïnformeerd zouden hebben is verder bevreemdend. Uw uitleg, dat ze enkel informatie met de kinderen deelden “als het echt moet, als het echt belangrijk is”, spreekt verder boekdelen (zie CGVS, p.18). Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de door u ingeroepen problemen.

Voorts is het op zich ook weinig aannemelijk dat de ontvoerders uw vader zomaar zouden vrijlaten na het betalen van slechts de helft van het losgeld. U verklaarde dat u niet wist welke afspraak hij met

hen had gemaakt. Dat ze hem dan ook nog zouden vergiftigen (of iets dergelijks) met het oogmerk hem te doden, terwijl ze van hem afhingen voor de betaling van het saldo, maakt het geheel van uw verklaringen nog minder aannemelijk. Het is daarnaast evenzeer bevreemdend dat ze nadien het voorstel tot betaling van uw moeder (dmv de verkoop van de zaak), niet zouden accepteren.

Verder legde u geen enkel begin van bewijs neer van de ontvoering, noch van de dood van uw vader. Uw moeder zou wel documenten ivm de dood van uw vader hebben, maar die heeft u klaarblijkelijk in alle jaren zelfs niet opgevraagd (zie CGVS, p.19). U bleek bovendien zelfs de precieze doodsoorzaak van uw vader niet te kennen. Daarnaast verklaarde u dat jullie geen klacht zouden hebben willen indienen, uit angst om vermoord te worden (zie CGVS, p.19). Echter, dat u uw land diende te verlaten omdat u in Sri Lanka geen bescherming zou kunnen verkrijgen, maar dan klaarblijkelijk wel in staat was om een nieuw paspoort te verkrijgen en er het land op legale wijze mee te verlaten, is uitermate bevreemdend. Meer nog, u zou nadien nog zelfs met uw eigen paspoort zijn teruggekeerd naar Sri Lanka. Los van het feit dat u deze terugkeer in eerste instantie verzweeg, ondermijnt deze op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de door u aangehaalde problemen met de Sri Lankaanse veiligheidsdienst en (para)militaire groepen in Sri Lanka, wat uw bewering dat u Sri Lanka diende te ontvluchten wegens een vrees voor vervolging, ontkracht.

Ten tweede erkent het CGVS dat UNHCR Maleisië u de vluchtelingenstatus heeft toegekend. Het gegeven dat u in Maleisië door UNHCR de vluchtelingenstatus kreeg toegewezen in 2012 toont echter niet aan dat u in Sri Lanka daadwerkelijk werd bedreigd en vervolgd in de zin van de Conventie van Genève. Informatie aanwezig in het administratief dossier wijst erop dat volgens de toenmalige richtlijnen van het UNHCR personen afkomstig uit (Noord-) Sri Lanka door UNHCR prima facie als vluchteling werden erkend. U toont niet aan dat er in uw geval een individuele beoordeling van de asielmotieven zou hebben plaatsgevonden op basis waarvan u de vluchtelingenstatus zou zijn toegekend. Bovendien zijn de persoonlijke problemen die u in Sri Lanka ervaren zou hebben, zoals hierboven uiteengezet, niet geloofwaardig. Dat u zich overigens pas in 2011 vluchteling verklaarde ten overstaan van UNHCR Maleisië, hoewel u er al jarenlang 'op de vlucht was', doet verder het geloof aan uw persoonlijke problemen in Sri Lanka teniet.

Evenmin wijst het feit dat u in 2012 door UNHCR Maleisië de vluchtelingenstatus kreeg toegewezen erop dat u actueel vervolging dient te vrezen in uw land van herkomst. In dit verband wijst het CGVS tevens op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het tot stand brengen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming.

Ten derde dient vastgesteld dat er aan de problemen die u in Maleisië ondervonden zou hebben evenmin geloof gehecht kan worden. U verklaart in Maleisië tweemaal achtervolgd te zijn door leden van het Sri Lankaanse veiligheidsapparaat, dit nadat een zakenpartner opgepakt werd omwille van zijn banden met het LTTE. U zou hiervoor klacht hebben ingediend in Maleisië en omwille van deze problemen Maleisië ontvlucht zijn. Gezien u hierover dermate vage en opmerkelijke verklaringen aflegde, kan ook hieraan geen geloof worden gehecht.

Zo is het om te beginnen uiterst bevreemdend dat de Sri Lankaanse veiligheidsinstanties zich de moeite zouden getroosten om u helemaal in Maleisië te komen zoeken, terwijl u aangaf dat het slechts om een éénmalige zakendeal ging. Bovendien betrof het dan zelfs nog maar een verkoop van weinig gevaarlijke bootonderdelen (zie CGVS, p.7). Verder legde u weinig overtuigende verklaringen af over deze zakendeal. U had het immers op de vragenlijst van het CGVS nog over verschillende transacties die u met de betreffende man zou hebben gedaan, u noemde hem uw 'zakenpartner'. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u in eerste instantie ook dat u 'gewoonlijk' zaken voor hem kocht (zie CGVS, p.7), niet veel later bleek het om een éénmalige transactie te gaan. Bovendien liet u tijdens het gehoor door het CGVS optekenen dat u net goederen aan Ramanan, de man door wie u uiteindelijk in de problemen zou komen, verkocht zou hebben (zie CGVS, p.7). Op de vragenlijst van het CGVS is niets van die orde terug te vinden. U geeft er enkel aan dat u goederen aankocht van een Sri Lankaan, nadien zou u deze opsturen naar Indonesië (zie CGVS Vragenlijst, pt.3).

Daarnaast is het hoogst bevreemdend dat u de volledige naam van deze man, of hij nu uw zakenpartner of een éénmalige zakenrelatie was, niet bleek te kennen.

Behalve zijn voornaam bleek u zo goed als niets van hem te weten (zie CGVS, p.25). Nochtans zou zijn arrestatie 'overal op het nieuws gekomen zijn', zo gaf u aan (zie CGVS, p.22). Het is evenzeer bevreemdend dat u pas na zijn arrestatie op de hoogte zou gekomen zijn van het feit dat hij banden met het LTTE had (zie CGVS, p.7, p.22). Dat u in tijden van oorlog een handel zou beginnen met een quasi onbekende Tamil, terwijl u op de vlucht zou zijn voor het Sri Lankaanse veiligheidsapparaat, komt op zijn minst ondoordacht over. Dat u overigens pas na afloop via een kennis vernam van zijn banden met

het LTTE, alsook het detail dat hij blijkbaar lid was van de inlichtingendienst van het LTTE (zie CGVS, p.22), maar dan helemaal niets meer wist over deze Ramanan, zoals bvb wat er nadien met hem gebeurde (zie CGVS, p.8), doet de geloofwaardigheid van deze door u aangehaalde problemen verder teniet.

Verder had u evenmin enige concrete indicatie wie u achtervolgd zou hebben in Maleisië. U vermoedde dat het om Singhalezen ging op basis van hun uiterlijk, en dacht dat ze van de militaire veiligheid waren omdat ze een korte haarsnit hadden en struis gebouwd waren. Meer kon u er niet over vertellen (zie CGVS, p.21). In de klacht die u voorlegde (waarover verder meer) had u het daarentegen over (gewone) Sri Lankaanse burgers, nergens vermeldde u daarin dat u vermoedde dat het om militairen ging. Het is trouwens eveneens erg bevreemdend dat deze Sri Lankaanse militairen, ondanks de grote moeite die ze zich getroost hadden u op te sporen, hun training én hun overmacht, u nogal knullig zouden hebben laten ontkomen.

U legde dus wel een klacht neer die u heeft ingediend bij de Maleisische politie, maar ook deze kan niet overtuigen. Vooreerst is deze opgesteld op basis van uw eigen verklaringen, dewelke weinig geloofwaardig overkomen. Daarnaast komt deze erg gesolliciteerd over. Gezien u had aangegeven zich in Maleisië opgegeven te hebben voor hervestiging (resettlement), u herhaaldelijk met UNHCR gecommuniceerd had over de stand van zaken van uw aanvraag en u via andere kanalen niet weg bleek te geraken uit Maleisië, ontstaat immers het vermoeden dat u op deze manier uw hervestiging trachtte te bespoedigen. Dit wordt overigens bevestigd door de kopies van de communicatie tussen u en het UNHCR die u voorlegde, waarin u onder meer letterlijk vraagt om uw hervestiging te versnellen omwille van deze beweerde problemen in Maleisië.

Voorts wordt de ernst van de beweerde problemen in Maleisië verder ondermijnd door de vaststelling dat u er nog ongeveer een jaar bleef wonen, alvorens de vlucht naar Mali te nemen.

Ten slotte liet u ook uiteenlopende verklaringen optekenen over de problemen die u daardoor in Sri Lanka boven het hoofd hangen. Zo gaf u aan dat de CID (Criminal Investigation Department) uw moeder frequent bezoekt, omwille van de zakendeal die u met het lid van het LTTE zou hebben gedaan. Op de vragenlijst van het CGVS verklaarde u dat de CID haar zo om de twee tot drie maanden ging lastigvallen (zie CGVS Vragenlijst), op het gehoor bij het CGVS was het dan 'soms één keer per maand, soms twee keer, soms drie keer' (zie CGVS, p.23). Daarnaast verklaarde u ten gehore bij het CGVS dat u vernomen had dat u op een lijst van gezochte personen staat in Sri Lanka (zie CGVS, pp.25-26). U repte hier echter opmerkelijk genoeg met geen woord over op de vragenlijst van het CGVS, noch legde u ook hiervan enig begin van bewijs neer.

Ten vierde dienen nog enkele opmerkingen gemaakt betreffende uw reisweg(en), dewelke verder wijzen op het gebrek aan geloofwaardigheid van al uw verklaringen. Zo dient hierbij vooreerst herhaald dat u verklaarde in 2006 Sri Lanka met uw eigen paspoort verlaten te hebben en in 2007 te zijn teruggekeerd. Gezien u, zeer stereotiep, aangaf dat u uw documenten, waaronder uw eigen paspoort aan uw smokkelaar diende af te geven voor vertrek, vallen uw reizen echter helemaal niet te verifiëren. De vaststelling dat u bij aankomst in België veel verschillende soorten vreemde valuta op zak bleek te hebben, doet verder vermoeden dat (u meer reisde dan u aangeeft en) u uw originele paspoort bewust heeft weggegooid omdat de inhoud ervan niet strookt met uw verklaringen. Uw uitleg voor dit laatste, dat u valuta verzamelt (zie CGVS, p. 25), overtuigt maar weinig. Voorts is het op zich allerm minst geloofwaardig dat u illegaal en met een vals Indiaas paspoort de reis naar België zou ondernemen, maar tegelijkertijd wel een originele UNHCR- kaart op een andere (uw eigen) identiteit op zak zou houden. Verder had u blijkbaar eveneens een geboorteakte, alsook een USB met documenten, bij op die identiteit. Dat uw smokkelaar niet wist dat u deze documenten bij zich had (zie CGVS, p.4), overtuigt gezien het risico evenmin. U liet overigens ook optekenen dat hij alle documenten van u afnam na boarding, behalve het strookje van de boardingpass. Op zich is het al erg bevreemdend dat hij u dat dan wel zou laten houden. U kon ook dit echter niet voorleggen, en had ook hiervoor een zeer stereotiep uitleg, u zou het verloren zijn (zie CGVS, p.14).

Op basis van al het voorgaande kan het CGVS dan ook besluiten dat er absoluut geen geloof gehecht kan worden aan uw asielrelaas en de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De overige documenten die u voorlegde zijn niet van dien aard dat ze de bovenstaande beoordeling wijzigen.

Wat betreft documenten omtrent uw identiteit, kan gesteld worden dat het gaat om elementen die niet ter discussie staan. Daarnaast dient er hierbij op gewezen dat het, op de UNHCR kaart na, slechts gaat om kopieën die steeds onderhevig kunnen zijn aan het nodige knip-en plakwerk.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen

van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag.”

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat er echter geen concrete elementen voorhanden zijn die wijzen op een dergelijk risico in hoofde van verzoeker.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP